

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี¹

The Perception of English Final Consonants of Suratthani Rajabhat University Students

ศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์²

Sirirat Choophan Atthaphonphiphat

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียงเสียดแทรก /f, v, θ, ð, s, z, ʃ, ʒ/ เสียงกักเสียดแทรก /tʃ, dʒ/ และเสียงข้างลิ้น /l/ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นคำศัพท์ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้น จำนวน 33 คำ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างฟังเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งพูดโดยชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบในแบบทดสอบว่าเสียงที่ได้ยินเป็นคำใดในภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมากกว่าร้อยละ 50 เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่สามารถรับรู้เสียงได้อย่างถูกต้องมากที่สุด คือ เสียงพยัญชนะท้าย /z/ (ร้อยละ 95.4) และ

¹บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “การออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี” ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ติดต่อได้ที่ : siriratthaphonphiphat@gmail.com

²Assistant Prof. Dr., Program in English, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University, e - mail: siriratthaphonphiphat@gmail.com

เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่สามารถรับรู้เสียงได้อย่างถูกต้องน้อยที่สุด คือ เสียงพยัญชนะท้าย /ð/ (ร้อยละ 53.4) รูปแบบของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ปรากฏเมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ได้แก่ รูปแบบ [t, p, n, ŋ, w, d, θ] งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างเสียงในภาษาแม่และภาษาเป้าหมายมีอิทธิพลต่อการรับรู้

คำสำคัญ : การรับรู้เสียง เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ การแทรกแซงภาษา

Abstract

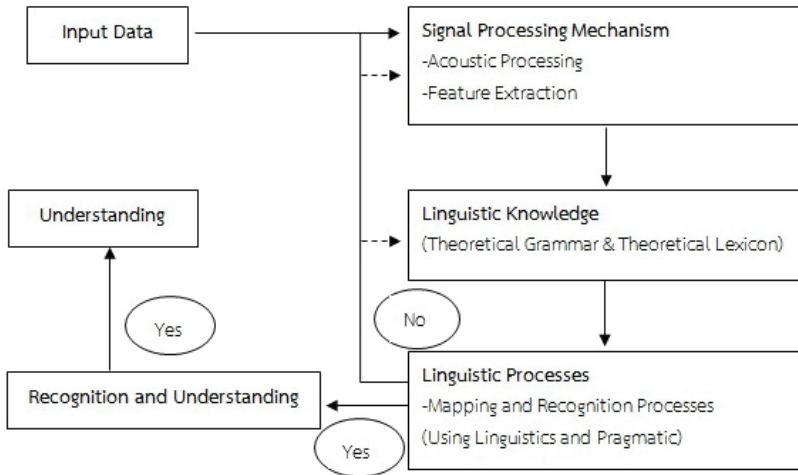
The objective of this research was to analyze the perception of English final consonants: fricatives /f, v, θ, ð, s, z, ʃ, ʒ/ affricates /tʃ, dʒ/ and lateral /l/. The samples of this research were 350 Suratthani Rajabhat University's students. A test with 33 English words with fricative, affricate, and lateral final consonants were used to collect the data. The samples listened to 33 English words produced by an English native speaker and then chose the word they heard in a multiple choice test. The research results showed that more than 50 percent of the samples perceived English final consonants correctly. The most correctly perceived English final consonant was final /z/ (95.4 percent) and the least correctly perceived one was final /ð/ (53.4 percent). [t, p, n, ŋ, w, d, θ] were the variants which appeared when the samples perceived English final consonants incorrectly. This research showed that the differences between the mother tongue language's sound and the target language's sound influenced the perception.

Keywords: Speech Perception, English Final Consonants, Language Interference

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ความนำ

การได้ยินเสียงต่างจากการรับรู้เสียง เพราะในการรับรู้เสียงนั้น มนุษย์ต้องสังเคราะห์เสียงที่ได้ยินโดยใช้ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาเพื่อตีความและทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้ยิน ดังนั้น ในการรับรู้เสียงจึงต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ ด้วย มิใช่เพียงแค่เสียงและการได้ยินเท่านั้น Sudaporn Luksaneeyanawin (2002) ได้นำเสนอแบบจำลองกระบวนการรับรู้เสียง ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 : แบบจำลองกระบวนการรับรู้เสียง

Sudaporn Luksaneeyanawin (2002) ได้อธิบายแบบจำลองการรับรู้เสียงว่า เมื่อเราได้รับสาร (Input Data) ในรูปเสียง ซึ่งก็คือการได้ยินเสียงแล้วนั้น เราจะต้องผ่านกระบวนการแปลงเสียงที่ได้ยินออกมาว่าเสียงนั้นประกอบด้วยเสียงอะไรบ้าง และมีคุณสมบัติหรือมีลักษณะอย่างไร (Signal Processing Mechanism) ต่อมาก็คจะเป็นการนำเสียงที่ได้ยินมานั้นไปเปรียบเทียบกับความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ (Linguistic Knowledge) ทั้งที่เป็นความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ของภาษาและคลังคำในภาษา จากนั้นจะเป็นกระบวนการ

ทาบเสียง (Mapping) หน่วยเสียงที่เราได้ยินกับหน่วยเสียงในภาษาแม่ โดยใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ระดับต่าง ๆ และความรู้เกี่ยวกับโลก (Linguistics Processes) และในกระบวนการสุดท้ายจะเป็นกระบวนการที่เราารู้และเข้าใจว่าเสียงหรือคำนั้นคืออะไร (Recognition and Understanding)

Johnson (2010) กล่าวว่า ภาษาแม่ของผู้ฟังมีอิทธิพลต่อการรับรู้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่ เช่นเดียวกับ Fry (1970) ซึ่งได้กล่าวถึงการรับรู้เสียงของมนุษย์ว่า ถูกครอบงำโดยระบบเสียงหรือเสียงในภาษาแม่หรือภาษาที่ได้เรียนรู้มาก่อน หากมนุษย์พูดภาษาต่างกันก็จะมีระบบเสียงต่างกัน ดังนั้น การรับรู้เสียงก็มีความแตกต่างกันไปด้วย

งานวิจัยในอดีตหลายงานวิจัย เช่น งานวิจัยของ Kamonnate Leewamoh (2001) Sirirat Choophan Atthaphonphiphat (2015) Sranthorn Nimphaibule (1996) Sirirat Sirivisoot (1994) และ Sirilak Thaew-u-tum and Saovapak Kallayanamit (2018) เป็นต้น ยืนยันว่าอิทธิพลของภาษาแม่มีผลต่อการเรียนรู้และการรับรู้เสียงภาษาอังกฤษของคนไทย Amara Prasithrathsint (1989) อธิบายว่า การที่ภาษาแม่ของผู้พูดมีอิทธิพลต่อภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่ผู้พูดเรียนรู้ภายหลังทำให้ผู้พูดใช้ภาษาที่สองได้ไม่เหมือนเจ้าของภาษา เพราะถูกแทรกแซงโดยภาษาแม่ของตนนั้นเป็นปรากฏการณ์ที่เรียกว่า การแทรกแซง (interference) หรือการถ่ายโอนภาษา (language transfer) ทั้งนี้ Thomason & Kaufman (1988) ได้กล่าวถึงการแทรกแซงภาษาว่า การแทรกแซงภาษามักเริ่มต้นจากการแทรกแซงทางเสียงและไวยากรณ์ก่อน ส่วนการแทรกแซงทางคำศัพท์เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดเป็นลำดับสุดท้าย

ภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความแตกต่างกันทั้งในด้านระบบเสียงพยัญชนะสระ ทำนองเสียง และการเน้นเสียง งานวิจัยนี้สนใจศึกษาความแตกต่างในด้านระบบเสียงพยัญชนะท้ายระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย Kanchana Naksakun (1998) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเสียงพยัญชนะทั้งหมด 21 เสียง สามารถปรากฏเป็นเสียงพยัญชนะท้ายได้ 9 เสียง ได้แก่ /p, t, k, m, n, ŋ, j, w, ʔ/ เสียงพยัญชนะที่มีลักษณะการออกเสียง (manner of articulation) แบบเสียงกัก (plosive) ได้แก่ เสียงพยัญชนะ /p, t, k, ʔ/ เสียงนาสิก (nasal) ได้แก่ /m, n, ŋ/ และเสียงเปิด (approximant) ได้แก่ /j, w/ ส่วนภาษาอังกฤษมีเสียงพยัญชนะทั้งหมด 24 เสียง

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Ladefoged (2006: 55-68) กล่าวว่า เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษสามารถปรากฏเป็นเสียงพยัญชนะท้ายได้ทุกเสียง ยกเว้นเสียง /h/ ดังนั้น เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจึงมีทั้งหมด 23 เสียง

เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษบางเสียงไม่ปรากฏในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทย และเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษบางเสียงปรากฏในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยแต่สามารถปรากฏได้เฉพาะในตำแหน่งพยัญชนะต้นเท่านั้น เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษดังกล่าว ได้แก่ เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่มีลักษณะการออกเสียงแบบเสียงเสียดแทรก (fricative) ได้แก่ เสียง /f, v, θ, ð, s, z, ʃ, ʒ/ เสียงกักเสียดแทรก (affricate) ได้แก่ เสียง /tʃ, dʒ/ และเสียงข้างลิ้น (lateral) ได้แก่ เสียง /l/ เสียงพยัญชนะทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวมีความแตกต่างกันดังที่ Crystal (2008) ให้คำนิยามว่า เสียงเสียดแทรก หมายถึง เสียงพยัญชนะที่มีลักษณะการเกิดของเสียงในขณะที่ฐานกรณ์ใกล้ชิดกันมาก ลมแทรกผ่านฐานกรณ์ในลักษณะเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก หมายถึง เสียงพยัญชนะที่มีลักษณะการเกิดของเสียงในขณะที่ฐานกรณ์ปิดสนิท ลมถูกกักไว้เช่นเดียวกับเสียงระเบิด หากแต่ปล่อยลมออกมาช้ากว่าและมีลักษณะเหมือนเสียงเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้น หมายถึง เสียงพยัญชนะที่มีลักษณะการเกิดของเสียงในขณะที่มีลมผ่านทางข้างลิ้น ผู้วิจัยแสดงระบบเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษและระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยไว้ในตารางที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 : ระบบเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ (ดัดแปลงจาก Ladefoged, 2011)

Manner of Articulation	Place of Articulation							
	Bilabial	Labio-dental	Dental	Alveolar	Palato-alveolar	Palatal	Velar	Glottal
Plosive	p b			t d			k g	
Affricate					tʃ dʒ			
Fricative		f v	θ ð	s z	ʃ ʒ			h
Nasal	m			n			ŋ	
Lateral				l				
Approximant	w			ɹ		j		

ตารางที่ 2 : ระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทย (ดัดแปลงจาก Theraphan Luangthongkum, 2011)

Manner of Articulation	Place of Articulation					
	Bilabial	Labio-dental	Alveolar	Palatal	Velar	Glottal
Plosive	p b ph		t d th	c ch	k kh	ʔ
Fricative		f	s			h
Nasal	m		n		ŋ	
Trill			r			
Lateral			l			
Approximant	w			j		

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ในฐานะผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจะสามารถรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่ไม่มีในระบบเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยได้หรือไม่อย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยมาบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษ และเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ อันได้แก่ เสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการประยุกต์ใช้ (GED1004) จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียงเสียดแทรก ได้แก่ /f, v, θ, ð, s, z, ʃ, ʒ/ เสียงกักเสียดแทรก ได้แก่ /tʃ, dʒ/ และเสียงข้างลิ้น ได้แก่ /l/ ผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายดังกล่าวทั้งหมด 11 เสียง เสียงละ 3 คำ รวมรายการคำศัพท์ที่ใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ 33 คำ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : รายการคำศัพท์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ	ลำดับ	คำศัพท์	
/f/	1	wife	/waɪf/
	2	beef	/biːf/
	3	cuff	/kʌf/
/v/	4	five	/faɪv/
	5	cave	/keɪv/
	6	have	/hæv/
/θ/	7	path	/pæθ/
	8	both	/boʊθ/
	9	math	/mæθ/
/ð/	10	with	/wɪð/
	11	breathe	/brið/
	12	smooth	/smuð/
/s/	13	kiss	/kɪs/
	14	bus	/bʌs/
	15	nice	/naɪs/
/z/	16	rose	/rouz/
	17	cheese	/tʃiːz/
	18	quiz	/kwɪz/
/ʃ/	19	wash	/wɒʃ/
	20	cash	/kæʃ/
	21	fish	/fɪʃ/

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ	ลำดับ	คำศัพท์	
/ɜ/	22	beige	/beɪʒ/
	23	rouge	/ruʒ/
	24	massage	/məsɑʒ/
/tʃ/	25	watch	/wɒtʃ/
	26	match	/mætʃ/
	27	beach	/bi:tʃ/
/dʒ/	28	age	/eɪdʒ/
	29	charge	/tʃɑ:dʒ/
	30	judge	/dʒʌdʒ/
/l/	31	tool	/tu:l/
	32	mile	/maɪl/
	33	roll	/roul/

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเพิ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้ายอื่นที่ไม่ใช่เสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้น ลงไปในรายการคำศัพท์อีก 7 คำ ได้แก่ คำว่า lip, meet, back, name, rain, sing และ key รวมคำศัพท์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งหมด 40 คำ ดังแสดงในตารางที่ 4 อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยไม่เรียงลำดับคำศัพท์ตามลักษณะการออกเสียง เพื่อพรางวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูล ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถคาดเดาได้ว่าผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์อะไรในการเก็บข้อมูล

ตารางที่ 4 : รายการคำศัพท์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ลำดับ	คำศัพท์	ลำดับ	คำศัพท์
1	bus	21	five
2	name	22	quiz
3	mile	23	meet
4	with	24	smooth
5	cash	25	rouge
6	wife	26	watch
7	beach	27	tool
8	cave	28	cheese
9	judge	29	math
10	kiss	30	have
11	massage	31	fish
12	nice	32	cuff
13	both	33	sing
14	roll	34	breathe
15	wash	35	match
16	path	36	age
17	back	37	lip
18	rose	38	beef
19	key	39	rain
20	beige	40	charge

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ในการเก็บข้อมูลการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างจะนั่งรวมกันในห้องเรียน กลุ่มละประมาณ 35-40 คน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างฟังเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งหมด 40 คำดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4 ซึ่งพูดโดยชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่คำละ 2 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษมีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดมีตัวเลือกตอบ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหลังจากฟังเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เช่น คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียงเสียดแทรก คำว่า bus กลุ่มตัวอย่างจะต้องเลือกตอบว่าได้ยินเสียงคำศัพท์ใด ระหว่าง a. but b. bus และ c. bud เป็นต้น เพื่อพิจารณาว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายในภาษาอังกฤษซึ่งไม่มีในภาษาไทยได้ถูกต้องหรือไม่อย่างไร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาสาระสำคัญ และครอบคลุมทุกประเด็นที่สำคัญต่อการวิจัย วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขจนกระทั่งเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลมีความถูกต้องสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มต้นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการนัดประชุมเพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจเบื้องต้นกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงเริ่มเก็บข้อมูลการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มต้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกข้อมูลการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีตามลักษณะการเกิดของเสียง ได้แก่ เสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้น จากนั้นจึงนับความถี่ในการปรากฏของรูปแปรทั้งหมด และคำนวณหาค่าร้อยละ เพื่อแสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปรากฏของรูปแปรต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงเสียดแทรก

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ โดยจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงเสียดแทรกแต่ละเสียง พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายดังต่อไปนี้

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /f/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /f/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [f, t, p] ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /f/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[f]	715	68.1
2	[t]	95	9.0
3	[p]	240	22.9
รวม		1050	100

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /f/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /f/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า 'wife' 'beef' และ 'cuff' เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [f] มากที่สุดจำนวน 715 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.1 รองลงมาคือรูปแปร [p] จำนวน 240 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.9 และพบการปรากฏของรูปแปร [t] น้อยที่สุด จำนวน 95 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 9.0

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /v/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /v/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [v, t, p] ดังแสดงในตารางที่ 6

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[v]	705	67.1
2	[t]	120	11.4
3	[p]	225	21.4
รวม		1050	100

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /v/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /v/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า 'five' 'cave' และ 'have' เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [v] มากที่สุดจำนวน 705 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมาคือรูปแปร [p] จำนวน 225 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.4 และพบการปรากฏของรูปแปร [t] น้อยที่สุด จำนวน 120 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.4

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /θ/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /θ/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 2 รูปแปร [θ, t] ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /θ/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[θ]	578	55.0
2	[t]	472	45.0
รวม		1050	100

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /θ/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้ยืมคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /θ/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า ‘path’ ‘both’ และ ‘math’ เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [θ] มากที่สุดจำนวน 578 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.0 และพบการปรากฏของรูปแปร [t] น้อยที่สุด จำนวน 472 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 45.0

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /ð/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /ð/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 2 รูปแปร [ð, t] ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ð/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[ð]	561	53.4
2	[t]	489	46.6
รวม		1050	100

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ð/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้ยืมคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /ð/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า ‘with’ ‘breathe’ และ ‘smooth’ เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [ð] มากที่สุดจำนวน 561 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.4 และพบการปรากฏของรูปแปร [t] น้อยที่สุด จำนวน 489 ครั้ง คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 46.6

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /s/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /s/ พบการปรากฏของรูปแปรของ เสียงพยัญชนะท้าย 2 รูปแปร [s, t] ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /s/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[s]	926	88.2
2	[t]	124	11.8
รวม		1050	100

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /s/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /s/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า ‘kiss’ ‘bus’ และ ‘nice’ เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [s] มากที่สุดจำนวน 926 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 88.2 และพบการปรากฏของรูปแปร [t] น้อยที่สุด จำนวน 124 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.8

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /z/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /z/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [z, t, d] ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /z/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[z]	1002	95.4
2	[t]	38	3.6
3	[d]	10	1.0
รวม		1050	100

ตารางที่ 10 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /z/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /s/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า ‘rose’ ‘cheese’ และ ‘quiz’ เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [z] มากที่สุดจำนวน 1,002 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 95.4 รองลงมา คือ รูปแปร [t] จำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 3.6 และพบการปรากฏของรูปแปร [d] น้อยที่สุด จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.0

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /ʃ/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [ʃ, tʃ, t] ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[ʃ]	970	92.4
2	[tʃ]	11	1.0
3	[t]	69	6.6
รวม		1050	100

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า ‘wash’ ‘cash’ และ ‘fish’ เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [ʃ] มากที่สุดจำนวน 970 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 92.4 รองลงมา คือ รูปแปร [t] จำนวน 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.6 และพบการปรากฏของรูปแปร [tʃ] น้อยที่สุด จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.0

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /z/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /z/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [z, t, d] ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /z/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[z]	700	66.7
2	[t]	294	28.0
3	[d]	56	5.3
รวม		1050	100

ตารางที่ 12 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /z/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /z/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า ‘beige’ ‘rouge’ และ ‘massage’ เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [z] มากที่สุดจำนวน 700 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ รูปแปร [t] จำนวน 294 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 28.0 และพบการปรากฏของรูปแปร [d] น้อยที่สุด จำนวน 56 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 5.3

รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงกักเสียดแทรก เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ โดยจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงกักเสียดแทรก พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายดังต่อไปนี้

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /tʃ/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [tʃ, t, ʃ] ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[tʃ]	867	82.6
2	[ʃ]	7	0.7
3	[t]	176	16.8
รวม		1050	100

ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /tʃ/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า ‘watch’ ‘match’ และ ‘beach’ เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [tʃ] มากที่สุดจำนวน 867 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.6 รองลงมา คือ รูปแปร [t] จำนวน 176 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 16.8 และพบการปรากฏของรูปแปร [ʃ] น้อยที่สุด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.7

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /dʒ/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ /dʒ/ พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 3 รูปแปร [dʒ, t, ŋ] ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /dʒ/

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[dʒ]	689	65.6
2	[t]	357	34.0
3	[ŋ]	4	0.4
รวม		1050	100

ตารางที่ 14 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย /dʒ/ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 350 คน หลังจากได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /dʒ/ จำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า ‘age’ ‘charge’ และ ‘judge’ เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [dʒ] มากที่สุดจำนวน 689 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 65.6 รองลงมา คือ รูปแปร [t] จำนวน 357 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 34.0 และพบการปรากฏของรูปแปร [ŋ] น้อยที่สุด จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.4

รูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงข้างลิ้น
การรับรู้เสียงพยัญชนะท้าย /l/

เมื่อวิเคราะห์การปรากฏของรูปแปรเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ โดยจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงข้างลิ้น พบการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้าย 4 รูปแปร [l, n, w, ø] ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 : ภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษจำแนกตามลักษณะการเกิดเสียงข้างลิ้น

ลำดับ	รูปแปร	ความถี่	ร้อยละ
1	[l]	626	59.6
2	[n]	227	21.6
3	[w]	143	13.6
4	[∅]	54	5.1
รวม		1050	100

ตารางที่ 15 แสดงให้เห็นภาพรวมการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ ซึ่งเกิดจากการรับรู้เสียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 350 คน หลังจากได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียงข้างลิ้น 1 เสียง ได้แก่ /l/ เสียงละ 3 คำ ได้แก่ คำว่า ‘tool’ ‘mile’ และ ‘roll’ เท่ากับการรับรู้เสียงทั้งหมดจำนวน 1,050 ครั้ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบการปรากฏของรูปแปร [l] มากที่สุดจำนวน 626 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.6 รองลงมาคือรูปแปร [n] จำนวน 227 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.6 รูปแปร [w] จำนวน 143 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.6 และพบการปรากฏของรูปแปร [∅] น้อยที่สุด จำนวน 54 ครั้ง คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 5.1

สรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ อันได้แก่ เสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้น แสดงให้เห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมากกว่าร้อยละ 50 เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่นักศึกษาสามารถรับรู้เสียงได้อย่างถูกต้องมากที่สุด คือ เสียงพยัญชนะท้าย /z/ (ร้อยละ 95.4) รองลงมา คือ เสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/ (ร้อยละ 92.4) และเสียงพยัญชนะท้าย /s/ (ร้อยละ 88.2)

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ได้ดีที่สุดดังกล่าวข้างต้น ล้วนแล้วแต่เป็นเสียงพยัญชนะท้ายที่มีลักษณะการออกเสียงแบบเสียดแทรก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Luksaneeyanawin, et al. (1997) ซึ่งพบว่าลักษณะเด่นทางกลศาสตร์ของเสียงเสียดแทรกบางเสียงมีผลต่อการรับรู้เสียงเสียดแทรกในภาษาอังกฤษ และปรากฏการณ์นี้เห็นได้ชัดเจนอย่างยิ่งในการรับรู้เสียงของกลุ่มตัวอย่างคนไทย เพราะระบบเสียงภาษาไทยมีพยัญชนะเสียงเสียดแทรกน้อย หากพิจารณาจากตำแหน่งการเกิดของเสียงและลักษณะการออกเสียงแล้ว จะพบว่าเสียงพยัญชนะท้ายทั้ง 3 เสียงดังกล่าว เป็นเสียงพยัญชนะที่มีตำแหน่งการเกิดของเสียงและลักษณะการออกเสียงเหมือนกัน กล่าวคือ ทั้งเสียงพยัญชนะท้าย /z/ เสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/ และเสียงพยัญชนะท้าย /s/ เป็นเสียงพยัญชนะที่มีตำแหน่งการเกิดของเสียงบริเวณปุ่มเหงือก และมีลักษณะการออกเสียงแบบเสียดแทรก ต่างกันที่ความก้องของเสียง เสียงพยัญชนะท้าย /z/ เป็นเสียงก้องส่วนเสียงพยัญชนะท้าย /ʃ/ และเสียงพยัญชนะท้าย /s/ เป็นเสียงไม่ก้อง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่ากลุ่มตัวอย่างอาจจะคุ้นเคยกับเสียงพยัญชนะท้าย /z/ มากกว่าเสียงพยัญชนะท้ายอื่น ๆ แม้ว่าในระบบเสียงภาษาไทยจะมีเสียงพยัญชนะที่มีตำแหน่งการเกิดบริเวณปุ่มเหงือก และมีลักษณะการออกเสียงแบบเสียดแทรก แต่ในระบบเสียงภาษาไทยมีเพียงเสียงพยัญชนะ /s/ เท่านั้น ไม่มีเสียงพยัญชนะ /z/ และเสียงพยัญชนะ /ʃ/ ทั้งนี้ เสียงพยัญชนะ /s/ เป็นเสียงพยัญชนะที่ปรากฏในตำแหน่งต้นพยางค์ แต่มีคำทับศัพท์บางคำ เช่น คำว่า แก๊ส เป็นคำที่มีเสียงพยัญชนะ /s/ ปรากฏในตำแหน่งท้ายพยางค์ อย่างไรก็ตามถึงแม้เสียงพยัญชนะ /z/ เป็นเสียงที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยแต่ก็เป็นเสียงพยัญชนะที่กลุ่มตัวอย่างคุ้นเคย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษมาหลายปีตั้งแต่ระดับอนุบาลสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sirilak Thaew-u-tum and Saovapak Kallayanamit (2018) ซึ่งศึกษาการรับรู้เสียงพยัญชนะควบกล้ำต้นพยางค์ในภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและพบว่าผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการรับรู้เสียงพยัญชนะควบกล้ำที่ไม่คุ้นเคย หรือเสียงพยัญชนะควบกล้ำที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย นอกจากนี้การออกเสียงพยัญชนะ /z/ ในฐานะที่เป็นเสียงซึ่งแสดงความเป็นพหูพจน์ของคำนามถือเป็นเรื่องพื้นฐานที่ผู้เรียนชาวไทยได้รับการเน้นย้ำจากผู้สอนตามสมมติฐานการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Krashen (1987) ซึ่งได้กล่าวถึงสมมติฐานเกี่ยวกับลำดับที่เกิดขึ้น

ตามธรรมชาติ (Natural order hypothesis) ว่าการรับรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์สามารถคาดเดาลำดับของการเกิดขึ้นได้ โดยผู้เรียนจะรับรู้ไวยากรณ์หลักได้ก่อน ยกตัวอย่างเช่น การศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนมักจะสามารถเรียนรู้การเติมหน่วยคำทางไวยากรณ์ เช่น การเติมหน่วยคำ **[s]** เพื่อระบุความเป็นพหูพจน์ของคำนามได้เป็นลำดับแรกก่อนเรื่องอื่น ๆ ที่ซับซ้อนกว่า อีกทั้งเสียงพยัญชนะ **/z/** ยังเป็นเสียงก้องที่สามารถได้ยินและรับรู้ได้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานียังแสดงให้เห็นว่าเสียงพยัญชนะท้าย **/ð/** เป็นเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ได้อย่างถูกต้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 53.4) ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าอาจเป็นเพราะเสียงพยัญชนะท้าย **/ð/** เป็นเสียงตำแหน่งการเกิดของเสียงที่ระหว่างฟัน ยากต่อการรับรู้เสียงของผู้พูดชาวไทย อีกทั้งในระบบเสียงพยัญชนะภาษาไทยนั้น ไม่มีเสียงพยัญชนะใดเลยที่มีตำแหน่งการเกิดของเสียงที่ระหว่างฟัน

เมื่อพิจารณาตารางที่ 16 ซึ่งสรุปการปรากฏของรูปแปรต่าง ๆ ทั้งหมดที่เกิดจากการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่ารูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายที่ปรากฏแทนเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษเมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้เสียงได้ไม่ถูกต้อง ได้แก่ รูปแปร **[t, p, n, ŋ, w, d, ø]** โดยกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ อันได้แก่ เสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก และเสียงข้างลิ้น ได้อย่างถูกต้องมากกว่าร้อยละ 50 อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าการปรากฏของรูปแปรของเสียงพยัญชนะท้ายอื่น ๆ ดังกล่าวนั้น ล้วนแล้วแต่เกิดจากอิทธิพลของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ และความคุ้นเคยของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้สอดคล้องกับโมเดลการกลืนการรับรู้ที่ได้รับพัฒนาโดย Best (1995) ซึ่งได้อธิบายว่าการรับรู้ข้ามภาษามีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการกลืนเสียงในภาษาเป้าหมายไปยังเสียงที่ใกล้เคียงที่สุดในภาษาแม่ โดยเชื่อว่าความยากในการฟังเสียงในภาษาเป้าหมายขึ้นอยู่กับความเหมือนทางสรีรศาสตร์ (Phonetic-articulatory similarities) และความแตกต่างระหว่างเสียง 2 เสียงในภาษาเป้าหมาย รวมถึงความแตกต่างระหว่างเสียงในภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย นั้นหมายความว่าเสียงในภาษาเป้าหมายอาจมีสัทลักษณะใกล้เคียงหรือแตกต่างกับเสียงในภาษาแม่ ถ้าเสียงหนึ่ง

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ในภาษาเป้าหมายมีสัทลักษณะใกล้เคียงกับเสียงในภาษาแม่จะส่งผลให้สามารถแยกแยะเสียงนั้น ๆ ในภาษาเป้าหมายได้ดี และเมื่อสามารถแยกแยะหรือรับรู้เสียงนั้น ๆ ได้ดีก็จะสามารถออกเสียงได้ถูกต้องด้วย เช่นเดียวกับที่ Sumitra Angwattanakul (1997) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษควรเริ่มต้นจากทักษะการฟังก่อน โดยยึดหลักที่ว่าคนเราต้องเข้าใจในสิ่งที่ฟังก่อนที่จะพูด อ่าน และเขียน ดังนั้น ผู้สอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษ จึงควรให้ความสำคัญกับวิธีการสอนการฟังภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยการคำนึงถึงความเหมือนหรือแตกต่างกันระหว่างเสียงในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ หากผู้สอนทราบว่าผู้เรียนรับรู้เสียงต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้อง ผู้เรียนรับรู้เสียงเหล่านั้นเป็นเสียงใด ผู้สอนจะสามารถแก้ปัญหาการรับรู้เสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างตรงประเด็นมากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาสื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะหรือรับรู้เสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องอีกด้วย

เสียงพยัญชนะท้าย	รูปแปร และความถี่ในการปรากฏของรูปแปรต่าง ๆ													รวม					
	[f]	[v]	[θ]	[ð]	[s]	[z]	[ʃ]	[ʒ]	[tʃ]	[dʒ]	[l]	[t]	[p]		[m]	[ŋ]	[w]	[d]	[θ]
/f/	715	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	95	240	-	-	-	-	-	1050
/v/	-	705	-	-	-	-	-	-	-	-	-	120	225	-	-	-	-	-	1050
/θ/	-	-	578	-	-	-	-	-	-	-	-	472	-	-	-	-	-	-	1050
/ð/	-	-	-	561	-	-	-	-	-	-	-	489	-	-	-	-	-	-	1050
/s/	-	-	-	-	926	-	-	-	-	-	-	124	-	-	-	-	-	-	1050
/z/	-	-	-	-	-	1002	-	-	-	-	-	38	-	-	-	-	10	-	1050
/ʃ/	-	-	-	-	-	-	970	-	11	-	-	69	-	-	-	-	-	-	1050
/ʒ/	-	-	-	-	-	-	-	700	-	-	-	294	-	-	-	-	56	-	1050
/tʃ/	-	-	-	-	-	-	7	-	867	-	-	176	-	-	-	-	-	-	1050
/dʒ/	-	-	-	-	-	-	-	-	-	689	-	357	-	-	4	-	-	-	1050
/l/	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	626	-	-	227	-	143	-	54	1050
รวม	715	705	578	561	926	1002	977	700	878	689	626	2234	465	227	4	143	66	54	11550

ตารางที่ 16 : รูปแปรและความถี่ในการปรากฏของรูปแปรต่าง ๆ ทั้งหมดที่เกิดจากการรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสุรนารี

References

- Amara Prasithratsint. (1989). *The Definition in Sociolinguistics*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (In Thai)
- Best, C. (1995). *A Direct Realist View of Cross-Language Speech Perception*. In *Speech Perception and Linguistic Experience: Issue in Cross-Language Research*. Strange, W. (Ed.). pp.171-204. Maryland: York Press.
- Crystal, D. (2008). *A Dictionary of Linguistics and Phonetics*. Sixth Edition. Oxford: Blackwell Publishing.
- Fry, D.B. (1970). *Speech Reception and Perception*. 5th reprint. In John Ryan. *New Horizons in Linguistic*. Penguin Books Ltd.
- Johnson. (2010). *Speech Perception. Acoustic and Auditory Phonetics, 3rd Edition*. UC Berkeley Phonology Lab Annual Report.
- Kamonnate Leewamoh. (2001). *The Comparative Study in the Production of Final Plosive Consonants of Different Background Students*. Master of Arts Thesis, Srinakharinwirot University. (In Thai)
- Kanchana Naksakun. (1998). *Thai Phonology*. Bangkok: Faculty of Arts, Chulalongkorn University. (In Thai)
- Krashen, S.D. 1987. *Principle and Practice in Second Language Acquisition*. Prentice-Hall International Ltd.
- Ladefoged, P. (2006). *A Course in Phonetics (Fifth Edition)*. Boston: Thomson Wadsworth.
- Ladefoged, P & Johnson, K. (2011). *A Course in Phonetics*. Wadsworth: Cengage Learning.

- Luksaneeyanawin, et al. (1997). The role of L1 background and L2 instruction in the perception of fricative consonants: Thai and English children and adults. *Asia Pacific Journal of Speech, Language and Hearing 2*, pp. 25-42. (In Thai)
- Sirirat Choophan Atthaphonphiphat. (2015). Error Analysis in English Essay Writing of Suratthani Rajabhat University's Students with Different English Language Experiences. *Journal of Humanities and Social Sciences Suratthani Rajabhat University. Vol 7, No 1 January-April*, pp. 25-52. (In Thai)
- Sirirat Sirivisoot. (1994). *Variation of Final (l) in English Loanwords in Thai according to Style and Educational Background*. Master of Arts Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University. (In Thai)
- Sirilak Thaew-u-tum and Saovapak Kallayanamit. (2018). Perception of English Initial Consonant Clusters by Mattayomsuksa 6 Students, Srisongrakwittaya School, Dansai District, Loei Province. *Journal of Humanities, Naresuan University, Year 15 Volumn 1, January-April* pp.83-96. (In Thai)
- Sranthorn Nimphaibule. (1996). *Variation of Thai Air Hostesses' Pronunciation of the Final Consonants /tʃ/, /dʒ/, /ʃ/ in English Words*. Master of Arts Thesis, Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University. (In Thai)
- Sudaporn Luksaneeyanawin. (2002). *Psycholinguistics Handout*. Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University. (In Thai)
- Sumitra Angwattanakul. (1997). *Approaches to Teaching English*. Fourth Edition. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (In Thai)

การรับรู้เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Theraphan Luangthongkum. (2011). *Thai Sound: An acoustic Study*.

Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)

Thomason, S & Kaufman, T. (1988). *Language contact, Creolization and Genetic Linguistics*. Berkeley: University of California Press.

Received: September 13, 2019

Revised: October 27, 2019

Accepted: October 28, 2019